

416.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 13 kwietnia 1932 r.

o przejeździe cudzoziemskich emigrantów zamorskich, wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Przemysłu i Handlu oraz Pracy i Opieki Społecznej.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 28 stycznia 1932 r. w sprawie ratyfikacji porozumienia w sprawie ustanowienia karty tranzytowej dla emigrantów, podpisanego w Genewie dnia 14 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 112) i art. art. 4, 5, 7 i 8 wzmiankowanego porozumienia (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 414) zarządza się co następuje:

§ 1. Cudzoziemcy, zamierzający wyemigrować z Europy do krajów zamorskich, wolni są od obowiązku zaopatrzenia się w wizy przejazdowe, przewidziane w §§ 14 i 17 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 listopada 1929 r. o ruchu cudzoziemców (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 575), o ile:

1. pobyt ich w Rzeczypospolitej Polskiej przez czas przejazdu nie będzie uznany przez organa, kontrolujące na granicy ruch osobowy, za zagrożający bezpieczeństwu i

2. wykażą się w dozwolonym punkcie przejściowym na granicy posiadaniem:

a) kart tranzytowych, należycie wypełnionych i podpisanych przez upoważnionego funkcjonariusza przedsiębiorstwa okrętowego, które kartę wystawiło;

b) paszportów nieprzeterminowanych i stwierdzających należycie tożsamość oraz obywatelstwo;

c) wykupionych biletów przejazdowych dla całkowitej podróży z miejsca wyjazdu do kraju imigracji;

d) środków, potrzebnych na pokrycie swych potrzeb w czasie przejazdu przez obszar Rzeczypospolitej Polskiej. W razie obawy zawleczenia chorób zakaźnych z pewnych krajów, Minister Spraw Wewnętrznych może uzależnić przejazd tych emigrantów od okazania świadectwa lekarskiego, stwierdzającego, że w otoczeniu emigranta nie panują choroby zakaźne.

§ 2. Do korzystania z postanowień, zawartych w § 1, uprawnieni są obywatele państw, które przystąpiły do zacytowanego we wstępie międzynarodowego porozumienia, a zatem obywatele: Belgji, Francji, Terytorjum Sarry, Włoch, Wielkiej Brytanji, Irlandji Północnej i Holandji.

O przystąpieniach dalszych państw do zacytowanego we wstępie międzynarodowego porozumienia ogłasza Minister Spraw Zagranicznych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej w formie oświadczeń rządowych.

§ 3. Wjazd w granice Rzeczypospolitej Polskiej oraz wyjazd z jej obszaru posiadaczy kart tranzytowych wolny jest od jakichkolwiek opłat specjalnych z tytułu kontroli lub przejazdu.

§ 4. Karta tranzytowa może być odebrana emigrantowi cudzoziemskiemu w następujących wypadkach:

1. w razie uzasadnionego podejrzenia, że jest sfałszowana,

2. jeżeli została dostarczona przedsiębiorstwu okrętowemu przez rząd państwa, które nie przystąpiło do wskazanego we wstępie porozumienia,

3. jeżeli jej posiadacz nie jest obywatelem jednego z państw, wyszczególnionych w § 2,

4. jeżeli została wystawiona przez przedsiębiorstwo okrętowe, które, w myśl art. 5 porozumienia, zostało przez Rząd polski wykluczone od możliwości korzystania z kart tranzytowych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 5. W wypadku, gdy cudzoziemiec zaopatrzony w kartę tranzytową przerywa z jakiegokolwiek powodu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej swą podróż, obowiązany jest w ciągu 24 godzin zawiadomić o tem najbliższą powiatową władzę administracji ogólnej, podając powód przerwania podróży, numer i datę karty tranzytowej, nazwę przedsiębiorstwa okrętowego, które ją wystawiło, swoje nazwisko, imiona, obywatelstwo i adres, pod którym zatrzymuje się, oraz termin, w którym zamierza podjąć przerwana podróż lub powrócić do państwa, z którego wyjechał.

§ 6. W wypadku, gdy powiatowa władza administracji ogólnej nie uzna podanych powodów przerwania podróży za uzasadnione, wyznacza cudzoziemcowi termin do opuszczenia granic Rzeczypospolitej Polskiej. O ile cudzoziemiec nie wyjedzie w tym terminie, władza ta zarządzi przymusowe odstawienie go bądź do granicy państwa, przez które emigrujący miał jechać dalej, bądź do granicy państwa, z którego przyjechał do Rzeczypospolitej Polskiej.

W wypadku, gdy powiatowa władza administracji ogólnej uzna podane powody przerwania podróży za uzasadnione, winna zapewnić emigrantowi potrzebną pomoc.

Nieodstawienie przerywającego podróż emigranta do granicy Rzeczypospolitej Polskiej nie jest równoznaczne z udzieleniem mu zezwolenia na pobyt w granicach Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 7. Wszystkie wydatki, udokumentowane rachunkami, a spowodowane przerwaniem przejazdu przez obszar Rzeczypospolitej Polskiej (§§ 5 i 6), jeżeli wydatków tych nie może pokryć niezwłocznie ani sam emigrant, ani przedsiębiorstwo okrętowe, które wystawiło mu kartę tranzytową, należy z wskazaniem danych, o których mowa w § 5, podać niezwłocznie i bezpośrednio Urzędowi Emigracyjnemu w Warszawie do pokrycia na rachunek właściwego przedsiębiorstwa okrętowego.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*
